

Στα μέσα της δεκαετίας του '90, ο τότε καγκελάριος της Γερμανίας Χέλμουτ Κολ, πηγαίνοντας στο Κοινοβούλιο με τα πόδια, πέρασε μπροστά από μια μάζα διαδηλωτών. Κάποιος από αυτούς τον έβρισε χυδαία. Ο Κολ γύρισε πίσω και, όπως ήταν ψηλός και γεροδεμένος, μπήκε άνετα ανάμεσα στους διαδηλωτές, βρήκε αυτόν που τον είχε βρῖσει και άρχισε να δέρνεται μαζί του. Οι φρουροί του ξαφνίστηκαν και ώσπου να τους χωρίσουν, ο θηριώδης καγκελάριος είχε προλάβει να ρίξει μερικές καρπαζιές στον διαδηλωτή. Όπως διαβάσαμε αργότερα, ο διαδηλωτής είχε πει τον καγκελάριο «κλέφτη». Διεθνώς, οι εφημερίδες δικάστηκαν. Άλλες έγραφαν ότι καλά έκανε ο καγκελάριος και αντέδρασε δυναμικά σε αυτή την τόσο βαριά κατηγορία και άλλες ότι έπρεπε να κρατήσει την ψυχραιμία του. Προσωπικώς, στην τηλεοπτική μου εκπομπή είχα σχολιάσει θετικά την ενέργειά του.

Βρέθηκα την περασμένη Κυριακή καλεσμένος της Ένωσης Συντακτών για να γιορτάσω με πολλούς άλλους τα 100 χρόνια από την ίδρυσή της. Είμαι μέλος της Ένωσης από τη δεκαετία του '80 και φυσικά αποδέχθηκα την πρόσκληση.

Βγαίνοντας από την ΕΣΗΕΑ πληροφορήθηκα ότι καμιά δεκαριά συνδικαλιστές, μέλη της ΠΟΣ-ΠΕΡΤ, δηλαδή εργαζόμενοι της πρώην ΕΡΤ, καθώς και ελάχιστοι δημοσιογράφοι-μέλη της αριστερής ΑΝΤΑΡΣΥΑ (κάτι που σημαίνει Αντικαπιταλιστική Αριστερή Συνεργασία για την Ανατροπή) καθύβριζαν χυδαία κατά την έξοδό τους κάθε πολιτικό. Ξεκίνησαν από τον πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά και συνέχισαν με τη βουλευτή Ντόρα Μπακογιάννη, την κυβερνητική εκπρόσωπο Σοφία Βούλτεψη, τον βουλευτή του ΠΑΣΟΚ Χρήστο Πρωτόπαπα. Το τι έσουραν σε αυτούς και στις οικογένειές τους δεν λέγεται.

Λίγο πριν από την έξοδο, ευγενικοί υπάλληλοι της ΕΣΗΕΑ μου πρότειναν να πάω από την πίσω πόρτα για να μην πέσω πάνω στους συνδικαλιστές. Δεν το αποδέχθηκα, όπως ήταν φυσικό. (Θυμάμαι, μάλιστα, μια φορά στη Μυτιλήνη, ως υπουργός, είχα σταθεί για αρκετή ώρα μπροστά σε καμιά διακοσμητικά διαδηλωτές, άκουγα με σεβασμό τα συνθήματά τους -που όμως δεν ήταν υβριστικά- και αποχώρησα χωρίς να προκληθεί κάποιο επεισόδιο). Εξω από την ΕΣΗΕΑ,

**ΘΟΔΩΡΟΣ
ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ**

τώρα. Βγήκα χαμογελαστός, όπως προκύπτει και από τα σχετικά βίντεο. Προτού, όμως, προλάβω να κάνω δυο βήματα, άκουσα αρχικά ένα μακρόσυρτο «ου» και τις λέξεις «ντροπή» και «αίσχος». Δεν έδωσα σημασία. Αμέσως μετά, όμως, ακούστηκαν οι λέξεις «λαμόγια» και «κλέφτες». Περιθώριο διαλόγου σε τέτοιες συνθήκες δεν υπήρχε, οπότε τους απάντησα και εγώ με ένα «ου», αποδοκιμάζοντάς τους κατά πρόσωπο, όπως ακριβώς έκαναν και εκείνοι σε εμένα. Αυτοί, βέβαια, ενοχλήθηκαν, διότι προφανώς αναγνωρίζουν μόνο στον εαυτό τους το δικαίωμα να αποδοκιμάζουν. Οι ίδιοι είναι υπεράνω «κριτικής».

Στη συνέχεια διαπίστωση ότι στο διαδίκτυο, κυρίως, ακολούθησε ένας καταιγισμός αθλιότητων εναντίον μου. Αποσιωπήθηκαν πλήρως οι ύβρεις «κλέφτες» και «λαμόγια» που μου απηύθυναν οι «ευγενείς» διαδηλωτές και, αντί αυτών, εγράφησαν μισόλογα του τύπου «Οι διαδηλωτές διαμαρτυρήθηκαν όχι και τόσο κόσμια».

Απαντώ σε όλους: οι τελευταίοι που με κατηγορήσαν για πλουτισμό διά της πολιτικής ήταν τρεις

**Η κρίση
και κυρίως
η διάκριση
σκεπάζονται
κάτω από πέπλο
παχυλής αμάθειας
και λαϊκισμού**

δημοσιογράφοι από την πλεόραση. Τους πήγα στη δικαιοσύνη και καταδικάστηκαν για τα άθλια ψεύδη τους. Υπήρξα επιτυχημένος επαγγελματίας επί δεκαετίες προτού μπω στην πολιτική και η όποια μικρή περιουσία απέκτησα βγήκε από τη δουλειά μου. Δεν ανέχομαι κανέναν να με πει κλέφτη. Κυρίως γιατί δεν υπήρξα. Προς όσους εξεπλάγησαν και έγραψαν δακρύβρεχτα για τους καλούς συνδικαλιστές που χυδαιολογήσαν, τους λέω: Εσάς, αν σας πουν ποτέ στον δρό-

Το τέρας...

μο «κλέφτες» και «λαμόγια», μπορείτε να σκύψετε το κεφάλι, να βάλετε την ουρά στα σκέλια και να φύγετε. Εγώ θα απαντώ με αποδοκιμασίες σε όσους με αποδοκιμάζουν και με επιχειρήματα σε όσους μου κάνουν κριτική στο πλαίσιο του δημοκρατικού διαλόγου.

Τα τελευταία χρόνια εγκαθιδρύθηκε στον τόπο μας -μαζί με την κρίση, τη μιζέρια και την ανεργία- η ισοπέδωση. Η κρίση και κυρίως η διάκριση σκεπάζονται κάτω από πέπλο παχυλής αμάθειας και λαϊκισμού.

Αναρωτήθηκα πολλές φορές όλα αυτά τα χρόνια που βρέθηκα στη δίνη του κυκλώνα: Πόσο δύσκολο ήταν για κάποιους Έλληνες να διακρίνουν την αλήθεια; Άκουσα ένα σωρό κατηγορίες. Ουδεμία απεδείχθη αληθής. Ποιοι ενδιαφέρθηκαν να μάθουν τα πραγματικά κίνητρα; Να δουν ποιοι με κατηγορήσαν; Επιχειρηματίες μέσων ενημέρωσης που όλως τυχαίως αντιμετώπιζαν εκείνη την περίοδο προβλήματα με τη δικαιοσύνη. Δεν σκέφθηκε κάποιος από τους πολίτες να κάνει αυτή την απλή σύνδεση: βρε, μπας και κάτι του ζήτησαν και αυτός αρνήθηκε να τους κάνει το χατίρι;

Η δύναμη πυρός των μέσων ενημέρωσης είναι εις βάρος του ενός που βρίσκεται στο στόχαστρο και παλεύει μόνος. Η αλήθεια, όμως, και ο χρόνος είναι υπέρ του.

Σε αυτούς που ανήκουν στον χύδην μαζοπολιτό και δεν πήραν χαμπάρι τίποτε από αυτά, καληνύχτα και όνειρα γλυκά.

Το μόνο που με απασχολεί ειλικρινά, αγαππητέ αναγνώστη, είναι μήπως, όταν αντιδράς όπως το τέρας, κινδυνεύεις κάποια στιγμή να του μοιάσεις...